

El reportatge

Francesc Millan

Mascarats, 10 anys de música

‘Els carrers seran sempre nostres’, la nova cançó del grup senienç Mascarats

L'any 2008, a la Sènia, un grup d'amics va començar a pujar als escenaris per passar-s'ho bé cantant. Deu anys després, aquesta essència segueix intacta. El grup de música senienç Mascarats és més viu que mai.

La seua música, reivindicativa i amb lletres potents i compromeses, busca transmetre els seus ideals, les seues preocupacions i **“les ganes de trencar amb tot allò que ens ofega”**. Combinen el reggae amb els ritmes més durs del rock, però no oblidem que part de la seua arrel bevia de l'ska. Han actuat en diversos municipis de Catalunya i el País Valencià. L'any 2014 va sortir a la llum el seu primer disc, *La veu del poble*, i l'any passat van enregistrar el primer disc en un estudi professional, amb el nom *Trencarem l'imaginari*. Ara acaben de presentar la cançó *Els carrers seran sempre nostres* que, inspirada en les mobilitzacions del procés català, està tenint una repercussió magnífica arreu de tot el país. La música és per a ells una eina més de transformació social, una manera de **“trencar tot allò que ens ve imposat”**.

UN CLAM FET CANÇÓ “Som el brot de l'esperança caminant sense recança. Som la veu contra l'espasa. Som heures del foc d'Alman-ssa. Esmolant ben bé les eines, hem anat segant cadenes. Despullant el jou del regne, resistint l'estat de setge. Som diada, som la vaga. També l'urna custodiada. Som l'acció orga-

Imatge d'una actuació dels grup Mascarats.

nitzada que l'estat més “franc” ataca”. Així comença la nova cançó del grup senienç, titulada *Els carrers seran sempre nostres*. El tema, que és l'avançament del nou disc que presentaran al setembre, és un homenatge musical a totes aquelles persones que van fer possible el referèndum de l'1 d'octubre. El títol escollit és significatiu. *Els carrers seran sempre nostres* és el crit que, segurament, més s'ha escoltat durant les diverses manifestacions prèvies, durant i posteriors a l'1-0. El que s'havia convertit en l'himne de les protestes a favor del dret a decidir dona nom ara a la cançó de la banda ebrenc. **“La idea surt d'un dels cantants, que va ser qui va escriure la cançó. Ho estava fent dies després de l'1 d'octubre i el clima i la situació que s'estava vivint el van decantar**

a fer aquest tema”, explica a aquest setmanari Júlia Urgell, mànager del grup. **“No és una idea premeditada, ni cap estratègia... simplement, surt d'un sentiment col·lectiu que és fruit del moment social i polític que estem vivint”**, afegeix Júlia.

Els esdeveniments dels últims dies, que han reactivat les mobilitzacions i també aquest clam, han intensificat la repercussió de la cançó. **“La veritat és que la resposta està sent molt bona. Només en dos dies vam tenir més de 20.000 reproduccions del vídeo”**, comenta la mànager del grup de la Sènia. A més, la cançó ha estat presentada juntament amb un videoclip molt ben treballat. De fet, en les imatges, hi apareixen personalitats que el grup considera representatives del moment: polítics

com Gabriel Rufià, Mireia Boya o Montserrat Venturós; representants d'organitzacions juvenils com Arran i les JERC; Universitats per la República; la Plataforma per la Llengua; gent implicada en els CDRs i l'ANC; Bombers per la República; o el fotoperiodista Jordi Borràs. També s'hi veuen imatges de manifestacions que s'entrellacen amb escenes on apareixen els membres del grup cantant el tema. Aquest vídeo promocional, que es va estrenar al portal digital Vilaweb, ha estat enregistrat entre la Ràpita, Castelló i Barcelona.

Júlia admet que, malgrat la repercussió que està tenint, el grup no tenia la intenció que la seua cançó s'acabés convertint en un himne d'aquests dies. Més aviat, la iniciativa sorgí emmirallada per la pretensió de fer de la música una eina de transformació social. **“Volem les cançons i la música com una altra via de promoure la transformació social, de ser crítics i reivindicatius i d'estar pendents d'allò que passa al nostre voltant”**. En el seu portal de Facebook, Mascarats ho reafirma: **“[La cançó] és un homenatge a una mobilització constant que va reaccionar davant de cada agressió de l'Estat (...). Un himne que deixa clar que per molt que vulguen privatitzar els carrers, sempre seran un espai de vida, solidaritat i aliances. En definitiva és un homenatge a un dia que durarà anys. Un dia que va deixar clar que unides tot ho podem”**.

D'aquest vídeo, també en sortirà un breu documental que buscarà recollir la veu de les persones que hi apareixen. Parlaran del primer d'octubre, de la mobilització popular i del fet de concebre la música com una eina més de canvi. A partir del dia 30 de març serà a les xarxes socials del grup i s'estrenarà a la Sènia. El videoclip documental ha estat dirigit per Lluís Chesa (Castelló) i produït per la mateixa Júlia Urgell.